

עַד כִּמָּה פֶּרֶק רְבִיעִי בְּבוֹרוֹת

מדמעת י' דלע"ג דתרומת חולה לארץ מדמעת כדתניא במנחות כפ' רבי ישמעאל (דף*) ושמה אפילו הגטיה במקומות הגזויים במשנה ארנה מדמעת ונראה לרבי דבין הכא ובין ההא חף במקום שהתמירו לפרקים חלה שניה לא התמירו להפריש שתי תרומות דלא לא מלרין במשנה להפריש שתיים אלא בחלות ויש ליתן טעם שכתלה יש ויהי למוט שלא תשכח משום דשייך בכל ארס המגלגל עסקו אבל תרומה אין גרין כה אלא בעלי קרקעות ומגריני תבואות: **וכי** הואה יש לנו. ולא היה נראה י"א לומר ששקטנאמין בנת היו הלכות ומין בלרין ומורים ואוכלים בתרומה דמשום שזאת חולה לארץ לא חשו בחלת חולה אלא בכל (כי) תבואות דלרבייהא אסור כל זמן שלא טבל כיון כי זמן התורה אפילו לחולין כי אין סברא שחקנו חלת כן בחולה לארץ שאין יכול לאכולה אלא אם כן יור ויהי בלרין ישראל ומתומאת התא אז אפשר לומר דלע"ג דלרביין לומר ממתת כהונתם מ"מ מתומאת חרב שהיא חלת אפילו על ידי חלה כדמוכח בעיר כפ' כהן גדול (דף ע"ג): שמהיל על חרב כמאיל על האמת ובריש חלה מוכח שהשפור נעשה כחלת ע"י חלה המת מוחלת לא היו יכולים לומר וגם אין לרביין ד] לפרוש כמות כדתניא ברית סוספתא דהללות כל עומת המת שאין הנזיר נוגע עליה

וכי הואה יש לנו. בזמן הזה דכיון דאין עכשיו הואה ז' בזמן הזה הערב שמש נמי לא בעי: **לא ניהות ליה נספא.** בחמינה וכי לא ניהות לכבוד רב עמרם שאינו כבול ואין טוב הלוות שום הוראה עד שיבא: **הואכל ואוכל.** ואין לרין הערב שמש: **וליה סלפסא כותיה.** ה"ש חזרה אור קמהרה ליה: **דלשנה ידידה מניין.** דלא טולד הכבוד ביטין רשאי לקיימו עד ניסן אחר ולא אמרינן מתשרי שקלמה שנת מני עולם שלמה נמי שנת הכבוד: **זו שנת של כבוד.** כלומר דכי אולת אחר שנת הכבוד היא נכנסת בחצרתה דכי הוי לכבוד שנה אחת נכנסה שניה למנין עולם מתשרי: **יום אחד בשנה זו.** דכי שומטו כיום אמרו ללגנוי יכול לזכורו אוחו היום ויום המנחת שאול משנה שניה דהיינו שני ימים: **ולדיי ח' רב מנא לכו.** דלשנה ידידה מנין: **מקדשים.** משאר קדשים הבאים בני שנה דכתיב בהו ככבן בן שנתו: **סוֹבְרֵי ימיה** **לך חמוס סתנפוס.** בכבוד משיבת סבדר ויקת קרה: **תודה** אינה נאלכת אלא ליום ולילה המורס ממנה דהיינו מזה ושוק כיוולא זה הוא: **ואידך** שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר **ישוק של שלמים** מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד **ואידך**

[פ. וס ד' ומזומן]

י"א א מ"י פ"א מהלכות
בבנות הלכה מ
עו"ש י"ז סימן שו
ט"ף י:

יב ב מ"י פ"א מהלכות
מנשה
הקטנה
הלכה י:

ל"ה טע"ה אפילו כ"פ

ועד תמה כ"ק

שיטה מקובצת

[א] כותיה אפר סר :
[ב] כותיה הכבוד נאכל:
[ג] נכנסם בחבירה:
[ד] דבי רבי תנא :
[ה] אחד ולדי רבי מנא
לד: [ו] כבש אפרן :
[ז] חיבתן בן חנה
[ח] תביתן ע"י חנה
[ט] מלרין חלפת חפסיר
ושרת: [י] מתיבתא:
ד"א ע"ד תבית ונראה
לרבי טוקן בשני חנאי
לבנה כי פ"ד ראי
למחוק: [יא] נראה לו
לומר: [יב] בכל פוסקות
דמארייתא: [יג] כיון
שרתה שפט סת תורה:
[יד] לפ"ד ש"ס מנא
לפת בחתונה: [טו] אסור
לרבי יוסף אפילו בלך:
[טז] ישעיהו פירוש שמעון:
[יז] מן הנזיר עד אנטוניוס
[יח] בירושלמי ושל אור
אין כי גשפת אור
כהן יש לה שיעור מפני
שרת נאכלת ושרתין:
[יט] באה חפיה השוכר
את הפועלים שמביא:
כח גערה הלכא
הבוס: [כ] אין לנו
לומר: [כא] אותה של
מנא בקצרה שנתיה עם
מנא בקצרה שנתיה
קדשי: [כב] של מעלה
בשבת: [כג] מירי
בביתא: [כד] תבנית
[כה] תבית עם נחמך:
[כו] כהן ב' וחובש:
[כז] איבא כהן חב
שרת עשר ואינו רוצה
לקבל ואפ"ל שנתיה
לקבל כיון שאינו רוצה
לע"י יום ודעל קיי ולא
בעי הערב: [כח] נראה
ל' ד' דהיה: [כט] בשנה
דאמר דתמירי בת
האין נאכלת בשפט מה
ושפט שרין קודם סבילה שרין
ל' בשנה. [לא] אסרה בבטוחות שרין קודם
סבילה שרין אחר שפטא:
[לב] דקרא גבי מעשר רבתי ב:
[לג] דהיינו בלא ע"ל [לד] כבוס דרין
בבוס: [לה] דמארייתא דהתם:
[לו] ומפרש התם דפליגי בתבוס:
[לז] בשנה מ"א להאי

וכי הואה יש לנו. בזמן הזה דכיון דאין עכשיו הואה ז' בזמן הזה הערב שמש נמי לא בעי: לא ניהות ליה נספא. בחמינה וכי לא ניהות לכבוד רב עמרם שאינו כבול ואין טוב הלוות שום הוראה עד שיבא: הואכל ואוכל. ואין לרין הערב שמש: וליה סלפסא כותיה. ה"ש חזרה אור קמהרה ליה: דלשנה ידידה מניין. דלא טולד הכבוד ביטין רשאי לקיימו עד ניסן אחר ולא אמרינן מתשרי שקלמה שנת מני עולם שלמה נמי שנת הכבוד: זו שנת של כבוד. כלומר דכי אולת אחר שנת הכבוד היא נכנסת בחצרתה דכי הוי לכבוד שנה אחת נכנסה שניה למנין עולם מתשרי: יום אחד בשנה זו. דכי שומטו כיום אמרו ללגנוי יכול לזכורו אוחו היום ויום המנחת שאול משנה שניה דהיינו שני ימים: ולדיי ח' רב מנא לכו. דלשנה ידידה מנין: מקדשים. משאר קדשים הבאים בני שנה דכתיב בהו ככבן בן שנתו: סוֹבְרֵי ימיה לך חמוס סתנפוס. בכבוד משיבת סבדר ויקת קרה: תודה אינה נאלכת אלא ליום ולילה המורס ממנה דהיינו מזה ושוק כיוולא זה הוא: ואידך שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

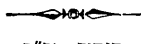
שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

הגהות הב"ח
(ה) נ"י ולדי רב מנא
לו:

תמורה כ"א ע"ש

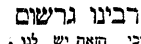
[מרכין ית: מה: מוז]:
ויקרא י

זכמים מ.
במלכ ית

גליון הש"ס
נב"י דני רב תנא. ע'
שנת מנ' ע' כ' חוס'
ד"ה רבי' .

דעל קרי ולא בעי כ"ק

רבינו גרשום

וכי הואה יש לנו. בזמן הזה דכיון דאין עכשיו הואה ז' בזמן הזה הערב שמש נמי לא בעי: לא ניהות ליה נספא. בחמינה וכי לא ניהות לכבוד רב עמרם שאינו כבול ואין טוב הלוות שום הוראה עד שיבא: הואכל ואוכל. ואין לרין הערב שמש: וליה סלפסא כותיה. ה"ש חזרה אור קמהרה ליה: דלשנה ידידה מניין. דלא טולד הכבוד ביטין רשאי לקיימו עד ניסן אחר ולא אמרינן מתשרי שקלמה שנת מני עולם שלמה נמי שנת הכבוד: זו שנת של כבוד. כלומר דכי אולת אחר שנת הכבוד היא נכנסת בחצרתה דכי הוי לכבוד שנה אחת נכנסה שניה למנין עולם מתשרי: יום אחד בשנה זו. דכי שומטו כיום אמרו ללגנוי יכול לזכורו אוחו היום ויום המנחת שאול משנה שניה דהיינו שני ימים: ולדיי ח' רב מנא לכו. דלשנה ידידה מנין: מקדשים. משאר קדשים הבאים בני שנה דכתיב בהו ככבן בן שנתו: סוֹבְרֵי ימיה לך חמוס סתנפוס. בכבוד משיבת סבדר ויקת קרה: תודה אינה נאלכת אלא ליום ולילה המורס ממנה דהיינו מזה ושוק כיוולא זה הוא: ואידך שנתו שלוי ויא שנה של מנין עולם ורב נאכל לשני ימים ולילה אחד אחר ישוק של שלמים מה דהלן שני ימים ולילה אחד אף באן שני ימים ולילה אחד ואידך

עד כמה

פרק רביעי

בבורות

כח

ואידך. דמפיק מוצרם יהיה לך וגו' ההוא ודלמי בחמה ושוק דתורה ומימשת אלף שני ימים נפקא לך מיהיה לך דמשמע הויה אחרת לבר **מוז : שאל מיהיה כלל התורה כולה.** שיימנת לכהן אלא מרבויה דהאי [י] יהיה לך נפקא : **ואידך.** דמפיק מיהיה לך שני ימים ולילה אחת כבור בעל מוס שנתון לכהן מוצרם יהיה לך נפקא לכהן רביס משמע אחרס הם ואחר בעל מוס : **ואידך.** ודעת לכהן רביס אלא תמימם והא דנפק לכהן רביס דלכבדות וכלויה ישראל קאי : **ולאחר שנתו נמי שלשים יום.** אף על גב ד [ב] דמס בחוץ שנתו טולד **קובא : כל י"ב חדש.** עד שיהו לו שנים עשר חדש משנתו [י] : **סיפא דגולד** **בו מוס.** לאחר שנתו רשאי לקיימו שלשים יום משטלד המוס דלאחר שנתו דמתקני ה"ק ואס לאחר שנתו טולד הגומס קיימו שלשים יום : **בוזמן הזה.** שאין טעם רצונו ללמוד : **עד שללא הנראה להראותו לחכם.** שלא נפל בו מוס (א) אחר שנתו : **אינו רשאי לקיימו אפילו יום אחד.** וקס"ד אטולד בו מוס בחוץ שנתו קאי וקתייב אכל מפני השבת אטולד בעלמס דהיינו כהן דלמא אס בידי ישראל הויה האזי כבור לך משכח כהן למיתבי ליה ופי שמיט ליה יכיריה הדיבך אמרנן רשאי לקיימו ל' יום ופי לל משכח כהן שומנו ומולחו עד שימלא כהן ארמו' ל' יום דקאמר אטולד מוס אחר שנתו קאי : (ד) **ועדין אומר.** דכרייתא גופה חיבת לטפוקא דליבתא למומר הא דקתייב לאחר שנתו אין רשאי לקיימו כו' הכי קאמר טולד בו לאחר שנתו אין רשאי לקיימו עולה קאי אכל מפני השבת אבידה כו' : **או דלמא קודם שנתו.** כלומר אס טולד מוס קודם שנתו נמי קאמר **דלאחר שנתו שלשים יום משלימין לו ע"י אחר שנתו.** אלא ל' יום דקתייב דלי טולד המוס בחוץ שנתו אפילו יום אחד ליבת למומר דמיכז ליה אחר שנתו שלשים יום לית ליה אלא השלמה דקתייב כבדייתא ושמינתין מיהא ע"י לכהן בחוץ שנתו טולד המוס חדש או ע"י חקיס רשאי לקיימו עד שנתו דהא כתיב טעם ופי לאחר טעם טולד מוס אף קצוב לסיום שנתו הייבטי ליה שלשים יום משטלד המוס : **ליתנהו לו שלשים יום.** אס טולד מוס אחר שנתו : **שנה ששנה.** שני שנים שנה לדברי הכל פירושא קמא דהרבא ה' **השנה (א) :** **ה' השנה אין מיהבא לל.** מיהבא שלשים יום שלשים לל היבטי : **מתני' יוראה מומו.** לאחר שמיטת ומלל קצוב : **ג' השנה** דוקין (שיטתה) **משהחטא** כמו הטעם דקדוק מיהא משתתה הענין והאף על גב דהשתא מיתחזי קצוב אי הוה חזי ליה מתיים הכהן מיתחזי עובר : **שבתות** כגומר סדקה אנו : **שפני המשחיתין.** לומר מפני דוקין שפני משחיתין [נ] וגורה למומין שבתות אף על פי שאין משחיתין : מתני'

אף על גב ד [ב] דמס בחוץ שנתו טולד קובא : כל י"ב חדש עד שיהו לו שנים עשר חדש משנתו [י] : סיפא דגולד בו מוס : לאחר שנתו רשאי לקיימו שלשים יום משטלד המוס דלאחר שנתו דמתקני ה"ק ואס לאחר שנתו טולד הגומס קיימו שלשים יום : בזמן הזה שאין טעם רצונו ללמוד : עד שללא הנראה להראותו לחכם שלא נפל בו מוס (א) אחר שנתו : אינו רשאי לקיימו אפילו יום אחד. וקס"ד אטולד בו מוס בחוץ שנתו קאי וקתייב אכל מפני השבת אטולד בעלמס דהיינו כהן דלמא אס בידי ישראל הויה האזי כבור לך משכח כהן למיתבי ליה ופי שמיט ליה יכיריה הדיבך אמרנן רשאי לקיימו ל' יום ופי לל משכח כהן שומנו ומולחו עד שימלא כהן ארמו' ל' יום דקאמר אטולד מוס אחר שנתו קאי : (ד) ועדין אומר. דכרייתא גופה חיבת לטפוקא דליבתא למומר הא דקתייב לאחר שנתו אין רשאי לקיימו כו' הכי קאמר טולד בו לאחר שנתו אין רשאי לקיימו עולה קאי אכל מפני השבת אבידה כו' : או דלמא קודם שנתו נמי קאמר דלאחר שנתו שלשים יום משלימין לו ע"י אחר שנתו. אלא ל' יום דקתייב דלי טולד המוס בחוץ שנתו אפילו יום אחד ליבת למומר דמיכז ליה אחר שנתו שלשים יום לית ליה אלא השלמה דקתייב כבדייתא ושמינתין מיהא ע"י לכהן בחוץ שנתו טולד המוס חדש או ע"י חקיס רשאי לקיימו עד שנתו דהא כתיב טעם ופי לאחר טעם טולד מוס אף קצוב לסיום שנתו הייבטי ליה שלשים יום משטלד המוס : ליתנהו לו שלשים יום. אס טולד מוס אחר שנתו : שנה ששנה שני שנים שנה לדברי הכל פירושא קמא דהרבא ה' השנה (א) : השנה אין מיהבא לל. מיהבא שלשים יום שלשים לל היבטי : מתני' יוראה מומו. לאחר שמיטת ומלל קצוב : ג' השנה דוקין (שיטתה) משהחטא כמו הטעם דקדוק מיהא משתתה הענין והאף על גב דהשתא מיתחזי קצוב אי הוה חזי ליה מתיים הכהן מיתחזי עובר : שבתות כגומר סדקה אנו : שפני המשחיתין. לומר מפני דוקין שפני משחיתין [נ] וגורה למומין שבתות אף על פי שאין משחיתין : מתני'

שלא מלתי לו בכל התורה כולה . פי' כקונטרס שימנת ופסק אלף מרבישויאל [י] לפירושו [כ] יכול לומר בכל דרשות ובתקן ר"י דהכי קאמר שלא מלתי לו בכל התורה כולה [ז] שימנת [ז] כולה ויולא דזה דלמעתא ואחס סהס לכהן משקדין חלקו מכפיד גס [ט] לכהן אכל מכפיד חלקו מכפיד גס [ט] לכהן אכל כבור אפילו בעל מוס דכהן הוא וכו' ההיא דפרק שני מדות[מנחות דף טז:] גבי נכסים לכבש האחד והשני אחד בשטר על מעשר שלא מלתי לו בכל התורה כולה שיהא טפל חמור מן העיקר [כ] דהוה מצינו למומר אחד עשר על מעשר ויבית דלמטי אמורנו מפסח וכן בשבת צ"ל אמר לו עקיבא [דף טז:] זה זכיסטנו על שיצו שלא מלתי בכל התורה כולה דקומוהה המסכתית תמא :

י"א לן כל פי' ע"פ ז"ל לכהן וגימטא ז"ל כול התורה כולה כיוצא בה משמנו כולה לכהן דמנחתו כו' [וע' תוס' ונחמס לו:] י"א מיי' פ"א מלכות כבורות הלכה ג : י"א וכו' פי' אלא חז"ל כדמנטי בכתב פ"א מלכות כבורות הלכה ג : פ"א קמה קושיא ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

ואידך ובסדר דהני כבורות דכולו ישראל קאמר . כסוף ארזו מקומן [נחמס דף טו.] משני רבי ישמעאל מוצרם דהך [כבורות] קאמר משמע כהן[כרורה לומר דקאי אכבור שור וכשב ועז דכתיב לעיל מינה שרי אורזא חוריה הוא ופי' ל' ופי' תתל' לל דריש מיני מוצרם לכהן רביס ובסוגיה דההא לעיל [שם דף נט:] דריש ר' יוסי הגלילי דמו לל נאמר אלא דמסחבו להנאכרי אלא חלבס ליתם עד כבור ומעשר אטולד מוסן דמית ולמוין לחובת וי"ל דפלוגתא היא ב"ר"ס בית שמי' בזבחים (דף נט.) ורבי ישמעאל נפקא ליה מוס זמך יפקס : **עד** שלא נראה להראותו לחכם . פי' כקונטרס שלא נפל בו מוס וקשה מתי רשאי לקיימו שתיים ושלס שנים על כרחך יקיימו ודוקק לפדש רשאי לשון חיב כי היא דערקין (דף נט) : **דמקודקין** אורו הקדש עלינו כמה חסד דולה ליתן כבדקן [ז] עד לשאוטו עולמו ופי' שאינו רשאי דפירושו כמו אה"ע שאינו חיב והוה מלתי לפדש דנקט רשאי לקיימו כלומר ולין זקוק לכבוט לכיפה מע"ג :

מ"ז ד מיי' פ"א מלכות כבורות הלכה ג : ע"פ פ"א קמה קושיא ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

דמקודקין אורו הקדש עלינו כמה חסד דולה ליתן כבדקן [ז] עד לשאוטו עולמו ופי' שאינו רשאי דפירושו כמו אה"ע שאינו חיב והוה מלתי לפדש דנקט רשאי לקיימו כלומר ולין זקוק לכבוט לכיפה מע"ג :

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

שניה מקובצת [ח] תורה פת תורה ל"א וליה אף בבור ל"א וליה [ג] בית תורה הוא פתחם איכא למיך ג' טעם ק"פ לפעלה תורתם כי לפ"ד ר' ר' אבין : [ג] תיבת אבן בנחש : [ז] ואחר בעל מוס ע"י ברוך לקמן (דף ג') : [ט] חשיב כו' : [א] ל' מוס בחוץ : [ב] שלשים יום או [ח] נגולד בו מוס אחר שנתו : [ט] שלשים יום (א) : [א] שנתו אחרו : [ב] משה או שנייה חרשים : [ג] שמשחיתין גורנג : [ד] מומין : [ז] מריבויא ולפרושו יבול לומר כן כולו : [י] תיבת שנתו [ט] ג' כולה בנחש : [ט] הדין אכל : [כ] חשיב אבן מוס עכ"ל פ"א דעשר וחזר עשר שנים נכסיס ואחר עשר שנים נכסיס הויה דלא פ"ך מיהא בריא אחרו כקצוב בני הא קאמר לא מצינו בפי' הדין כן העיקר דהתורה מצי' לשונו ואחר עשר שנים כדמנטי בכתב פ"א מלכות : וכן ב"ר דהיא ק"י יהיה נפקא :

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

יבטינו דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

י"א מיי' פ"א מלכות ונחמס ד"ר מ"ט ע"פ ח"ט :

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

מתני' דלמעתא מהן למיתבא ליהואס ימאטנו מיד יכרה לפיכך רשאי לקיימו שלשים יום אחר שנתו וחומר רבי מייירי ביד פה"א' עכשיו לבשר ונתנו [ז] חתמים זמן ל' יום אלא יכראל לעולם ממומין עד שימלא כהן : **ג' מאיר** כבר גורנין מומין שבתות כו' . ואומר רבי דע"ג' דלמתיין ברית אף על פי [כחותות דף נט.] והלכה כרבי מאיר בגויטויוסיי קך דהלא קרי ליה כבתנין קנסא דקא קיי' ל' מאיר ובשאלתוה דרב אחאי פירש דהלכה כמוהו דוקא דרב מאיר יוליא ולא ימורי עולליתם כהן [ח] אבויאלה

(ג) רבי ניחם לכהן כמו בזבחים דף נו. ובסדר דהני כבורות קאמר ופי' תוס' כאף דאס ואידך .

עַד כּוֹמָה פָּרֻק רְבִיעִי בְבוֹרוֹת

יח א מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ג מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ד מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ה מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ו מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ז מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ח מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ט מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח י מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יא מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יג מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יד מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טו מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טז מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טזא מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טזב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טזג מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

רביע לדקה ומחלה לגסה . ואע"פ שפי' בקונטרס משום דהו
מזמן המוטל בספק שמא יתירנו חכם על כן מוס' ומחלה לא
יתירנו לאו משום דהויה כסומחוס (נא) *אלא תקנת חכמים בעלמא הוא
ואע"פ דלחייב בכל מוס' אפילו ידוע שיתירנו מומחה על ידו מ"מ חשבו
ליה ספק קלה דשמא לא מוזיק ליה
מומחה וגם לא פליג בין מוס' כנא ואי
הוה מיירי הך זבדיהא זדוקין שבעין
דוקא הוה גירא חספי דה"ל קיימוה לן
כרבי יהודה דכפרשית ולחידיה אית
קביר אלא זדוקין שבעין ועוד יס'
לפרס דהיינו טעמא דמשלם מחלה
ששערו חכמים דליתו שהו יוסר כ"ז
שעמדו בספק שבעין לא הוה
זבזבחה נמי ששכחו שאליתו שיהי אלא
כמחלה של חולין דכרמיין בפרק חף
על פי(מבכות דף נח.) כל מקום שהורכב
התורה מוס' לה פלסי' בחולין ומיזה
לא דמי נשמן לתרומה דמכורה לתרים
ואסורה בעומאה אבל כבוד גנ' זמנוין'
שתי לגמרי כצדו וחלו':

משום גזירת מגדלי בהמה דקה.
פירוש שהמזכיר עליהם
חכמים שלא נגדלס פי' חס' במוזקין
חוז ליישוב ויס' בה תורה גדול ואינו
שה אלא רביע דהיינו מחלה פחות מן
הגסה וחס' בקונטרס פירש קפ"ט
תורה נדן גזר' לא אבל לא דקדק
ליתש' בה גזירה : **דף** ח' ה' ה' כו'
כפ"ק דסנהדרין(דף 91.) פירק' מינה
ל' לכה טלמיר שטע' שדני חין דייקא
דין ותימה מגל' ליה דמיירי בימדי ח' אי
מזוס דקתי דן את הדיון לשון חיד
הא כרבי' חלו טריפות (חולין דף מ"ד)
קתי דן את הדיון ולא מיירי בימדי
דקתי וכו' רשאין לינק ויס' לומר
דהס' קתי וכו' חלום דעדים אבל מהני'
דהא מיירי חוליה בימדי דקתי פסול'
ואס' מומחה לביס' דין כ' ומעשה
כר' טרפו' כו' ויטשא נמי מי שאליתו
מומחה וראה את הכבור* :
ליבוא שמה וראה את הכבור* :
כו' שמה דלא דייק כה' הכא
מירשא דמי שאליתו מומחה וראה'
את הכבור ונשפט על פיו הדי' הכי
יקבר ויטלם מביטו' דהיי' ל' מה' נשפט'
כרבי מאיר אחיה' דלחין דינא דגרמי'
דלא מתוקמא כנשא ונתן ביד הא'
שלא עסק פי' חנה ובגזול קמא'
(כ"ק דף ק.) לא משכח הסם משנה
דלחין ר"מ דינא דגרמי' אלא זבדיהא
דמחילת הכרס והוה ליה לתייב'
למק' ובגזול בתרא (ע"פ דף י"ג)
גבי הוה' דלחיו' אחיו דכרבי'
למחייביה ממתניתין דן את הדיון
וקדמי' אחיה' לא תייביה מק' :

הגומל שבר לחיות רואה את הבבורות אין שוחטין על פיו א"כ היה מומחה
כאלא

בשלת חייב את הוה' כשהוא נש' ונתן ביד . שגטל הוא המעוט ממנו בידו ופרשו לבצע דין : **אלא יוכי את החייב פי' די' ימי** . בעל כרחך
לא מתכמת לה לעבד מיד אלא פטור אה' קאמר ליה : **הסיה לו משכון** . למלה ויה פטור את הלוה ונטל את המשכון מיד המלוה והחזירו
ללוה : **דאגט כו' שרץ** . שהביא טהרות לפניו לשאל עליהן וחומר טהרות ונטלן הוא עצמו ועירבין עם פירותיו של נשאל
[ו] ועמדי' דכריו : **שעירב עם פירותיו** . שהביא טהרות לפניו לשאל עליהן וחומר טהרות ונטלן הוא עצמו ועירבין עם פירותיו של נשאל
לכוף חמר חכם מומחה עמוקות הן וטמולו את השאר שמתערבו בהן : **בתרני' חאש שנס** . רחם עליה : **והאפילה ר'טו לנלניס** . שקאלו
לו עליה [ו] חס' טריפה היא והאפילה לנלניס : **שלא חנר** . שפני טריפות וחיותות שלהן מעולין מאד ומורכין אותן בזיוק ורועין שלא ילדו
משלכות חמדת דהו' שישו לריכין להם וחיותין שלהן עלה והיבך לאו טריפה היא : **הכנס ממורק ערפון** . (מחולין דף נ"ה)
ששאלתו לבצע הכרס : **והאפילה ר'טו** . וכן גמי' לאו מומחה היא פטור דעושה דבר' משנה הוא דקתן כללו טריפות (טע"פ דף נ"ה)
ינטלה האס' כשריה וטעה דב' משנה חוזר בזיובור' כסנהדרין (דף ל"ג) וכו'ן לחי' קיימת פרה הוא מ'י למיהדר ביה ולגמרייה' אישתתת' דנה'
שאלמו לאו כלום הוא [ו] זה וזה שהאפילה לנלניס חיו' הוא דאפסוד' חכמיה : **אי גמי' כשיוקל דעתה טעיה** . דאפילו הוא קיימת לא
מ'י למיהדר ביה ולגמרייה' ואשתתת' חלו' הוא וזהו דאפסוד' חכמיה : **אי גמי' כשיוקל דעתה טעיה** . דאפילו הוא קיימת לא
בפרק קמא דסנהדרין (דף 1.) כגון כרי' תנאי' או כרי' אמוראי' דפליגי' ולא אישתתת' הילכתא לא כמר ולא כמר וכוגיי' דלעולא כמר מטיייה'
ואילו ועבד כליוך מה' שפעה עשוי' ומשלם מביטו' : **בתרני' אין שוחטין** . דלמא' משום אגרא' קשרי' ליה : **אלא אם כן היה מומחה**
כאלא

בשלת חייב את הוה' כשהוא נש' ונתן ביד . שגטל הוא המעוט ממנו בידו ופרשו לבצע דין : אלא יוכי את החייב פי' די' ימי . בעל כרחך
לא מתכמת לה לעבד מיד אלא פטור אה' קאמר ליה : הסיה לו משכון . למלה ויה פטור את הלוה ונטל את המשכון מיד המלוה והחזירו
ללוה : דאגט כו' שרץ . שהביא טהרות לפניו לשאל עליהן וחומר טהרות ונטלן הוא עצמו ועירבין עם פירותיו של נשאל

מתני' נמי דיקא . דבזמנין שבונו פליגי' אבל זדוקין לא פליגי' : **הואיל**
ונשחט שלא על פי מומחה . דלא משכח ביה ר' מאיר שום רישוא'
אלא יכסו דשחטו שלא על פי מומחה וזו זדוקין שבעין הוה ליה
למתני' ר' מאיר אכסר הואיל ומשחינו' חלה דלח רישוא' דבזמני'
הגוף פליגי' וקבא קניס גזירה משום

מתני' נמי דיקא ר' מאיר אומר הואיל ונשחט
שלא על פי מומחה אסור ששמו מינה קנסא
קא קניס רבי מאיר ששמו מינה איבעי' ליה
מפני המשחתי' וכולהו משחתי' או דלמא
איכא דמשחתי' ואיכא דלא משחתי' למאי
נפקא מינה *לאבחושי' שהדי' אי אמרת כוליהו
משחתי' שקרי' ביגדה ויא' אמרת איכא דמשחתי' ו
ואיכא דלא משחתי' סמכינן עלייהו מאי ת"ש
דאמר רבה בר' בר חנה [ט] שח' לי רבי יאשיה'
דמן אושא בא ואראך זדוקין שהן משחתיים
מדקאמר ליה בא ואראך מכלל דאיכא
דמשחתי' ואיכא דלא משחתי' מי שאינו מוכחה
וראה את הכבור ונשחט על פיו הרי זה יקבר
[ז] וישלם מביטו' : לימא תנן סתמא כר' מאיר
דלמא זדוקין שבעין ודברי' הכל : [ז] תנא
כשהוא משלם *משלם רביע' לדקה ומחצה
לגסה מאי טעמא אמר ר' פפא זה הפסד
מרובה וזה הפסד מועט אי הכי לפום פסדי'
לישלם אמר רב הונא בר' משה דרב
אחא בר' איקא משום גזירת מגדלי' בהמה
דקה נגעו בה : **בתרני' *** דן את הדיון יוכה
את החייב וחייב את הוה'אי' טימא את המהור'
ומייר' [ז] את הממא מה' שעשה עשוי' וישלם
מביטו' ואבדיה מומחה *לב"ד פטור מלשלם :
(ג) לימא תנן סתמא כר' מאיר דדאין דינא
דגרמי' א"ר' אילעא אמר ר' לב'גון שגשא ונתן
ביד בשלמא אמר ר' את הוכאי' כגון שגשא ונתן
ונתן ביד אלא יוכה את החייב דחי' דמי [ט] אי
דאמר ליה פטור אתה והא' לא נשא ונתן ביד
*אמר רבינא כגון שהיה לו משכון ונטלו
הימנו : טימא את המהור דאגע' בהו שרץ
מיהר את הממא שעירבין עם פירותיו :
בתרני' *ומעשה בפרה *שניטלה האם שלה
והאבילה רבי מרפון לבלב'ים וכו' מעשה
לפני חכמים ביבנה והחזירה [ו] (ואמר) תודים
הרופא *אינפרה וחזירה [ו] יוצאה מאלכסנדריי'
של מצרים שומר רוחנין האם שלה בשביל
שלא תמך לו ר' עקיבא * [ח] מרפון (ה) אתה
מומחה לב"ד יוכ' המומחה לב"ד פטור
מלשלם : (ג) ותיפוק ליה *דמעה כדבר'
משנה [ט] ומעה דבר' משנה חוזר חרא ועוד
קאמר [ו] חרא דמעה כדבר' משנה חוזר ועוד
א"נ בשיוקל הרעת מעייתה מומחה לב"ד אתה
וכל מומחה לב"ד פטור מלשלם : **בתרני' ***
כאלא

משי שמתכוין לו להעניש את הבורח אלא משום
האבדן הנהוג במומחה בלבד : **משי** שמתכוין
לו להעניש את הבורח אלא משום האבדן הנהוג
במומחה בלבד : **משי** שמתכוין לו להעניש את
הבורח אלא משום האבדן הנהוג במומחה בלבד :
משי שמתכוין לו להעניש את הבורח אלא משום
האבדן הנהוג במומחה בלבד : **משי** שמתכוין
לו להעניש את הבורח אלא משום האבדן הנהוג
במומחה בלבד : **משי** שמתכוין לו להעניש את
הבורח אלא משום האבדן הנהוג במומחה בלבד :
משי שמתכוין לו להעניש את הבורח אלא משום
האבדן הנהוג במומחה בלבד : **משי** שמתכוין
לו להעניש את הבורח אלא משום האבדן הנהוג
במומחה בלבד : **משי** שמתכוין לו להעניש את
הבורח אלא משום האבדן הנהוג במומחה בלבד :

הגוף פליגי' וקבא קניס גזירה משום
דוקין : **דכולו מישחתי'** . כל דוקין
שבעין משחתי' ולאו דלמא זדוקין גופייה'
איכא דמשחתי' וחלה דלמא זדוקין גופייה'
ומיזה (ג) לזמנין שבונו זדוקין אלו
הך דוקין משחתי' : **למאי נקפא מינה**
הא חיליו איכא דלא משחתי' הואיל ולא
קיס ליה מישחתי' וזו לא משחתי'
כולו אכסרי' אס' ששחטו בלא מומחה:
לאכסושי'סדי' אס' ששחטו בלא מומחה
והשחט חוזל' ליה קבוע וקיימי' סהדי'
[ח] דלא נקשה ומראה זה היה לו
מחייב : **שקרי' גינוהו** . וחאכור לדברי'
הלל : **סמכינן עלייהו** . ושכרי' ל' יהודה
ללא קניס : **סתמא כר' מאיר** . דלמא'
לעיל' אחד זה וחד זה אכסור דקתי'
יקבר ואע"פ דהשחט ימחי' קבוע :
דלמא זדוקין שבעין . אחר יקבר
לדבריה' הכל משחתי' : **כשהוא משלם** .
לכהן טוק' רביע' דמו' משום כבוד
בהמה דקה וזכבוד בהמה גסה ח'י'
דמוי' . משום הכי משלם מחלה דלמון'
המוטל בספק הוא לזיכר' למימר
אפסדיה כולה דל' לא הוה שרי' ליה
[ח] הכי כי הוה מייטי' ליה קמי' מומחה
גמור ושכרי' ליה והוה חליל' ליה והשחט'
צפי' קבורה ואיכא למימר דלאו מדי'
אפסדיה דלמא' לא הוה מומחה
ומומחה גמור לא הוה שרי' ליה
והשחט לא הוה נפול' ביה לעולם מוס'
קבוע עד שימות : **מ"ע** . רביע' לדקה
ומחלה גסה : **גסה הפסידה מרובה** .
לפיכך תשלמו'ן מרובין : **לפום פסוליה'**
לישלם . לזו ח'י' דמוי' המרובין ולה'
ח'י' דמוי' המעוטין : **משום גזירה**
מגדלי' בהמה דקה נגעו כס' . משום
פוסד' מגדלי' בהמה דקה שיש בה תורה
גדול לגדלה וזה שהסד' הכבור חיליה'
לכהן מעוררה גדול דשמא אס' הראיה'
לאחר לא היה מתיר' לו והיה לו עוד
מיפול' מרובה עד שישלם כ' מוס' להכי'
נגעו כ' דלא משלם אלא רביע' לא'
מפי' גזירה מגדלי' בהמה דקה
שזכו' על דברי' חכמים כדתי' ז"ל
(דף ע"ג) חין מגדלי'ן בהמה דקה
בא' קנסוה' חכמים דלא לינשאל אלא
ריבועא . ולא [ו] מפי' המורה **בתרני'**
ואס' היה מומחה לב"ד פטור . דלא'
מ'י למימר ליה אחיה' דייקת ליה הואיל

הגוף פליגי' וקבא קניס גזירה משום
דוקין : דכולו מישחתי' . כל דוקין
שבעין משחתי' ולאו דלמא זדוקין גופייה'
איכא דמשחתי' וחלה דלמא זדוקין גופייה'
ומיזה (ג) לזמנין שבונו זדוקין אלו
הך דוקין משחתי' : למאי נקפא מינה
הא חיליו איכא דלא משחתי' הואיל ולא
קיס ליה מישחתי' וזו לא משחתי'
כולו אכסרי' אס' ששחטו בלא מומחה:
לאכסושי'סדי' אס' ששחטו בלא מומחה
והשחט חוזל' ליה קבוע וקיימי' סהדי'
[ח] דלא נקשה ומראה זה היה לו
מחייב : שקרי' גינוהו . וחאכור לדברי'
הלל : סמכינן עלייהו . ושכרי' ל' יהודה
ללא קניס : סתמא כר' מאיר . דלמא'
לעיל' אחד זה וחד זה אכסור דקתי'
יקבר ואע"פ דהשחט ימחי' קבוע :
דלמא זדוקין שבעין . אחר יקבר
לדבריה' הכל משחתי' : כשהוא משלם .
לכהן טוק' רביע' דמוי' משום כבוד
בהמה דקה וזכבוד בהמה גסה ח'י'
דמוי' . משום הכי משלם מחלה דלמון'
המוטל בספק הוא לזיכר' למימר
אפסדיה כולה דל' לא הוה שרי' ליה
[ח] הכי כי הוה מייטי' ליה קמי' מומחה
גמור ושכרי' ליה והוה חליל' ליה והשחט'
צפי' קבורה ואיכא למימר דלאו מדי'
אפסדיה דלמא' לא הוה מומחה
ומומחה גמור לא הוה שרי' ליה
והשחט לא הוה נפול' ביה לעולם מוס'
קבוע עד שימות : מ"ע . רביע' לדקה
ומחלה גסה : גסה הפסידה מרובה .
לפיכך תשלמו'ן מרובין : לפום פסוליה'
לישלם . לזו ח'י' דמוי' המרובין ולה'
ח'י' דמוי' המעוטין : משום גזירה
מגדלי' בהמה דקה נגעו כס' . משום
פוסד' מגדלי' בהמה דקה שיש בה תורה
גדול לגדלה וזה שהסד' הכבור חיליה'
לכהן מעוררה גדול דשמא אס' הראיה'
לאחר לא היה מתיר' לו והיה לו עוד
מיפול' מרובה עד שישלם כ' מוס' להכי'
נגעו כ' דלא משלם אלא רביע' לא'
מפי' גזירה מגדלי' בהמה דקה
שזכו' על דברי' חכמים כדתי' ז"ל
(דף ע"ג) חין מגדלי'ן בהמה דקה
בא' קנסוה' חכמים דלא לינשאל אלא
ריבועא . ולא [ו] מפי' המורה בתרני'
ואס' היה מומחה לב"ד פטור . דלא'
מ'י למימר ליה אחיה' דייקת ליה הואיל

יח א מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ג מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ד מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ה מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ו מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ז מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ח מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח ט מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח י מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יא מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יג מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח יד מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טו מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טז מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טזא מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

יח טזב מ"ח פ"ג מכלות
כמוות הלכה 1
ע"פ רמ"א ע"ש
קמן ד' ע"ג 2

